

Կ Ո Չ

ՀԱՄԱՅՆ ՀԱՅՈՒԹԵԱՆ

Ա. Էջմիածնի Գերագոյն Հոգեւոր Խորհուրդը իր սրտագին գոհունակութիւնն է յայտնում Հայաստանի հարազատ զաւակներին, որոնք հանդէպ Հայրենիքի և Հայ ժողովրդի սէր եւ անձնութիւնն են ցուցադրում եւ հերոսաբար կուռմ բոլոր նակատներում, ազատագրական պատերազմ մղելով մեր երկիրը ներխուժած գերմանական զօրաբանակների դէմ:

Ա. Էջմիածնի Գերագոյն Հոգեւոր Խորհուրդը իր խորին շնորհակալութիւնն է յայտնում նաև Արտասահմանի Հայութեան, նամանաւանդ Ամերիկահայութեան, որ Մայրերկի իր հարազատ եղբայրների ազգութման մասունքը է տառապում և՝ նորա վարած ազատագրական պատերազմի յաջողութեան ու թշնամու շուտափոյթ զախչախման համար՝ չի խնայում իր նիւթական եւ բարոյական աջակցութիւնը հերոս կարմիր բանակին:

Հայ ժողովուրդը իր շնորհակալութիւնն է յայտնում Ռուս մեծ ժողովրդին, որի աջակցութեամբ եւ իր քրտնազան աշխատանքի շնորհիւ՝ աղքատութեան միաններից եւ աւերակների ծոցից ելնելով՝ վերակենդանացաւ եւ դարձաւ զօրաւոր ու հարուստ եւ ստեղծեց նիւթական եւ կուլտուրական շատ արժէքներ:

Հայ ժողովուրդը երախտապարտ է զգում իրեն հանդէպ Խորհրդային Խշանութեան, որի շնորհիւ միայն ծեռք բերեց նա իր երազած անկախ պետականութիւնը՝ Խորհրդային Խշանութեան աջակցութեամբ եւ նորա մտաւոր, բարոյական ու տնտեսական ոյժերը տրամադրելու հետեւանքով՝ Հայաստանը աւերակ վիճակից վերաշնուեցաւ, տնտեսապէս զօրացաւ եւ ստեղծեց ու զարգացնում է իր սեփական մշակոյթը:

Ռուս մեծ ժողովրդի մեծանոցի եւ մարդասէր վերաբերմունքը դէպի Հայ ժողովուրդը ոչ միայն ծնել է Հայ ժողովրդի մէջ երախտագիտութեան, այլ եւ մտերմութեան եւ սիրոյ զգացմունք, որի հետեւանքով հաստատուել է այդ երկու ժողովուրդների մէջ փոխադարձ անխզելի կապ:

Մյս է պատճառը, որ՝ երբ գերմանական աշխարհաւեր զօրաբանակները ներխուժեցին Խորհրդային Միութեան սահմանները՝ Հայ ժողովուրդն էլ, միւս եղբայրակից ժողովուրդների հետ՝ ծառացաւ Խորհրդային երկիրը ներխուժող թշնամու դէմ եւ հայրենական սրբազան պատերազմ մղեց ընդհանուր Հայրենիքի, նորա քաղաքական ազատութեան եւ տնտեսական ու կուլտուրական նուաճումների պաշտպանութեան համար:

Մեր նախնիքը դարերի ընթացքում պայքարել են օտար բռնակալների դէմ, որոնք ծգտել են ֆիզիքապէս եւ հոգեապէս ստրկացնել Հայ ժողովուրդը: Հայ ժողովրդի ազատափրական եւ հերոսական ոգու ցայտուն արտայայտութիւններից մէկն է Վարդանանց Պատերազմը, որ մղուած է յանուն Հայրենիքի եւ քրիստոնէական կրօնի ազատութեան:

Պատերազմի հերոսը Վարդանն է իր քաջարի ընկերներով, որ քրիստոնէական ոգւով զաստիարակուած, Հայրենիքի միրով վառուած, Հայ ժողովրդի ազատութեան համար զոհուելու պատրաստ, կանգնած է մեր առաջ:

Մեր առաջ կանգնած է նաև պատերազմի հոգեւոր հերոսը, Դեւոնդ Երեցը իր ընկերներով, որոնք օրհնել են Հայ ժողովրդի պայքարող հերոսական ոգին, ներշնչել են ազգային անկախութեան զարգափարը եւ՝ նախ ու Աւետարանը ծեռներին՝ քաջալերել հայ զօրքը ու դէպի յաղթութիւն առաջնորդել նրան:

Վարդանն ու Դեւոնդ Երեցը իրենց ընկերներով մարտիրոսացան, բայց փրկեցին Հայրենիքն ու հայրենին կրօնը, եւ երախտագէտ հայ ժողովուրդը անմահացրեց նոցայիշատակը՝ դասելով նոցա սրբոց կարգը եւ նոցա յիշատակին տարեկան տօն սահմանելով:

Հայ ժողովրդի այս ազատասէր եւ պայքարող ոգու շնորհիւ է, որ իններորդ դարում Բագրատունեաց ջանքերով ազատուեցաւ Հայաստանը արաբական լուծից եւ ինքնուրոյն դարձաւ: Եօյն այդ պայքարող ոգու շնորհիւ է, որ 11րդ դարում անկախութիւնը կորցրած Հայութիւնը Ռուբրինեանց շնորհիւ կիլիկիայում քաղաքական անկախութիւն ծեռք բերեց:

Ոչ միայն Հայոց պատմական կեանքը, այլ և նորագոյն կեանքը հարուստ է նման երեւոյթներով, որոնց սիրուն եւ հմայիչ պատկերները տալիս են Ռաֆֆին, Սրովեան եւ ուրիշներ:

Հայ ժողովրդի այդ պայքարող ողին ապրում է նաեւ այսօր, որի շնորհիւ նորա հաւատարիմ զաւակները, իրեն մի մարդ միացած, միւս եղբայրակց ժողովուրդների հետ ծառացել են Խորհրդային երկիրը ներխուժած թշնամու դէմ եւ հայրենական սրբազան պատերազմ մղում ընդհանուր հայրենիքի պաշտպանութեան համար:

Այսօր՝ երբ թշնամին կանգնած է Կովկասի դրանը եւ սպառնում է մեր Հայրենիքին, նորա ազգային անկախութեան եւ ազգային մշակոյթին՝ Հայ ժողովուրդը, հաւատարիմ իր պայքարող ողու, եւս առաւել ողենչուած է իր Հայրենիքն ու իր սրբութիւնները պաշտպանելու: Մուրը է նորա կամքն ու պայքարը եւ էջմիածինը օրմնող է նորա կամքն ու զէնը:

Ամօթ եւ նախատինք նոցա, որոնք կը դաւաճանեն մեր Հայրենիքի շահերին, որոնք Վասակի եւ Յուղայի նման, դաւաճանելով ժողովրդին եւ իրենց Հայրենիքին, կը ծառայեն թշնամուն: Հայ ժողովուրդը այդպիսիներին դատապարտութեան սինին կը զամէ, ինչպէս պատմութիւնը վարուել է Վասակի եւ մատնիչ Յուղայի հետ:

Ազգերի իրաւունքն է ազատ ապրել, հայրենիք ունենալ եւ այնտեղ իրենց վիճակն ազատորէն ինքնորոշել: Ընդհանուր մարդկային այս տարրական իրաւունքի պաշտպանութեան համար է, որ պայքարում են Միութեանական երկրի բոլոր ժողովուրդները եւ՝ իրենց այդ արդար իրաւունքի պաշտպանութեան հետեւանքով՝ աներեւակայելի գազանաբարոյ հայածանքի ենթարկում – ծերեր, կանայք եւ մանուկներ սրախողիսոյ լինում, գերի ինկած ներս մարտիկներ, անասելի տանջանքների ենթարկուելուց յիտոյ սպանում, զինորական հիւանդանոցներ անողոր ոմբակուծում, շնչ քաղաքներ եւ զիւղեր գազանաբար աւերւում, որի հետեւանքով բիւրաւոր ընտանիքներ՝ անուն – անտէր մնացած՝ տառապալից գաղթի մատնում:

Ս. Էջմիածնի Գերագոյն Հոգեւոր Խորհուրդը ուժգնապէս բողոքում է այս անիրաւութիւնների դէմ, որ հակառակ է կրօնի եւ քաղաքակրթութեան պահանջներին եւ վիրաւորական՝ մարդկային խղճին:

Մենք վատահ ենք թէ բոլոր կրօններն ու քաղաքակիրթ պետութիւնները բոլորի աւելի ուժգին ծայն կը քարձրացնեն այս գազանաբարոյ երեւոյթներին վախճան տալու համար: Սակայն ոյժը ոյժով է զսպում, եւ ոյժը միութեան մէջ է. ուստի պէտք է միանան բոլոր նոքա, որոնք անարդարութեան զո՞ն են զնացել, բոլոր նոքա՝ որոնք անարդարութիւն ճաշակելու դրանն են կանգնած, պիտի պայքարեն բոլոր զօրաւորները, որոնք արդարութեան եւ ծշմարտութեան դաւանողներ են, որոնք մարդկային պատութեան կողմանկից եւ կուլտուրական արժեքների պաշտպան են, որոնք կամենում են ապագայում ազատ ապրել ու զարգանալ:

Հայ ժողովուրդը այսօր աւելի քան երեսէ հաւատում է մեր եւ դաշնակիցների յաղթանակին: Մեր վախճանական յաղթութեան զրաւականն է Խորհրդային Միութեան ժողովուրդների բարոյական միութիւնը եւ նիւթական լայն ազակցութիւնը քանակին. մեր քաջարի զօրքի հերոսութիւնը, նորա ցմահ պայքարելու եւ թշնամուն դիմադրելու աննկուն կամքը. բոլոր միւս ազգերի համակրութիւնը: Անգղիայի եւ Ամերիկաի հզօր եւ հարուստ պետութիւնների դաշնակցութիւնն ու ազակցութիւնը եւ մեր պայքարի արդարութիւնը:

Թո՞ղ Տէրը տեւական անէ Հայ ժողովրդի պայքարող ողին եւ նորա միութիւնը պահպանէ:

Թո՞ղ Տէրը զօրացնէ մեզ մեր Հայրենիքը պաշտպանելու եւ թշնամուն զախցախելու:

Թո՞ղ Տէրը արդարութեան եւ բոլոր ազգերի իրաւունքի պաշտպան հանդիսանայ պարզեւելով նոցա արդար յաղթանակ, որպէսզի ալէկոծ աշխարհը խաղաղի եւ յետպատերազմեան մարդկային կեանքը արդար սկզբունքներով կառուցուի:

Տէրը մեզ հնտ է եւ մեր յաղթանակը անխուսափելի. «Եթէ Տէր ընդ իս է, ո՞վ կարէ կալ մեզ հակառակ»:

ՆԱԽԱԳԱՀ ԳԵՐԱԳՈՅՆ ԽՈՐՃՐԴԻ

ԳԵՂՐԳ ԱՐՔԵՊԻԿՈՊՈՍ ԶԷՈՐԷՔՉԵԱՆ
0.9.ԳԼՆՏԻՐ ՏԵՂ.ԱԿԱԼ Ա.Մ. Հ.88. ՀԱՅՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ